

Секція 1: Літературно-поетичні аспекти французької мови

Козар А., студент 4 курсу
факультету іноземної філології
Волинського національного університету
імені Лесі Українки

Науковий керівник:
Станіслав О. В., докт. філол. наук,
професор кафедри романської філології
Волинського національного університету
імені Лесі Українки

**ПОШУКИ СЕНСУ ТА ВТЕЧА ВІД РЕАЛЬНОСТІ В ПОЕЗІЇ ІВА
БОНФУА: ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ СТИЛЮ**

Творчість французького поета та есеїста Іва Бонфуа (1923–2016) є однією із ключових у сучасній європейській поезії ХХ століття. Його поетичний світ заглиблюється у пошуки сенсу буття, глибоко торкаючись тем самопізнання та відчуженості сучасної людини. Важливим аспектом його творчості є те, як він використовує специфічний стиль і метафори для формування оригінального поетичного простору, що містить у собі конфлікт між реальним та метафізичним [2].

Аналіз творчості І. Бонфуа також є актуальним для дослідження взаємодії сучасної людини з матеріальною реальністю та її духовними аспектами. Метою дослідження є виявлення концептуальних засад пошуків сенсу та втечі від реальності у поетичних творах І. Бонфуа, а також аналіз особливостей його

стилю, через який поет передає відчуття присутності, ідею простоти та конкретність буття на матеріалі поезії «*Andiam, compagne belle*» з його збірки «Написаний камінь».

І. Бонфуа був переконаний, що поезія має відкривати читачеві глибокі істини та бути своєрідним посередником між видимим і невидимим світом [1]. У вірші «*Andiam, compagne belle*» поет будує текст навколо образу ночі, темряви, ламп і зірок, що слугують символами невловимої ідеї сенсу, яка може з'явитися людині в темні моменти її життя. Фраза *Чи лампи з ночі проминулої у гіллі / Ще світяться в далекому краю?* апелює до ідеї вічного пошуку ідеалу, схованого в глибині підсвідомості.

Смислова напруга, створена через антитези світла і темряви, слугує контекстом для пошуку гармонії між протилежностями. В контексті екзистенційної думки І. Бонфуа, ці образи відсилають до ідеї, що істина, як зірка, залишається віддаленою, але її споглядання є основною метою людського існування.

Аналіз матеріалу засвідчив, що І. Бонфуа використовує у своїй поезії витончений символізм, щоб показати, як реальність може трансформуватися через поетичне слово. Важливим є образ «зірки», яка *зійшла до тьмавого мертвотного вогню*. В даному випадку «зірка» виступає символом духовного ідеалу, до якого прагне людина, тоді як «тьмавий вогонь» вказує на обмеження реальності. Ліричний тон поезії створює враження легкості, подібної до стану сну, коли границі реального світу стираються.

Спостережено, що тема втечі від реальності посилюється через мотив неусвідомленого прагнення персонажів до незвіданих світів, що символізує «музика», яка *відносить пінне мрево*. Поетичний стиль І. Бонфуа підсилює цю тематику, акцентуючи увагу на нечіткості, невизначеності, що відкриває читачеві можливість для вільної інтерпретації і водночас – ілюструє втечу від обмежень земного світу.

Дослідження матеріалу показало, що стиль І. Бонфуа вирізняється унікальною поєднаністю метафор та символів, що створюють багатозначність поезії. У вірші «*Andiam, compagne belle*» поет використовує метафори на кшталт «пінне мрево» і «серце не віднайдених мерців», що не тільки підсилюють загальний меланхолійний тон, але й розкривають складний внутрішній світ персонажів, які відчувають дисонанс між реальністю та ідеалом.

Алегорії, які І. Бонфуа використовує, демонструють його тонке володіння мовою як інструментом художньої експресії. Наприклад, образ «древа у дверях» символізує важкість переходу між реальним і духовним світами. Древнє дерево тут є своєрідною метафорою життя, яке укорінене у фізичній реальності, але прагне «світла» і «зірок».

Лексика поета підсилює ліричний характер вірша, демонструючи пристрасть до звучання слів і особливостей французької мови, які він вдало адаптував і у перекладах. Вживання діалогу з італійськими словами, таких як «*Andiam, compagne belle*», додає тексту екзотики, загадковості та вказує на можливість втечі в інші культурні світи.

Отже, можемо стверджувати, що поезія І. Бонфуа відображає складний і багатогранний світ його уяви, в якому перетинаються реальність і ілюзія, світло і темрява, буття і небуття. Дослідження засвідчило, що вірш «*Andiam, compagne belle*» є яскравим прикладом того, як поет використовує ліричні символи, метафори і алегорії для зображення пошуків сенсу та втечі від буденності. Через ці художні засоби І. Бонфуа передає основні елементи свого світогляду, в якому поезія слугує порталом до усвідомлення сутності буття.

Список використаної літератури:

1. Бонфуа, І. Вибрані вірші: пер. з фр. Київ : Дух і Літера, 2008. 132 с.
2. Bonfoua Y. Poésie et connaissance Paris : Mercure de France, 1995. 341 p.